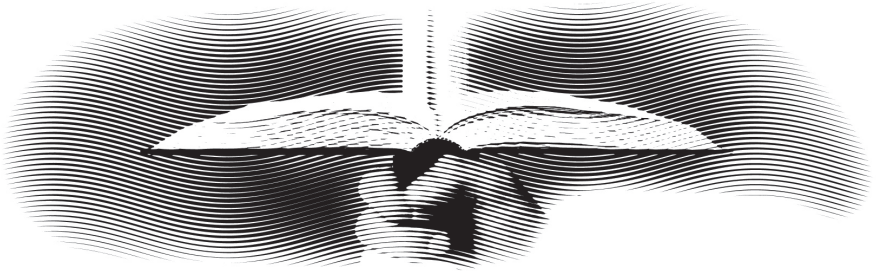

РОЛЬ БІБЛІЇ

Біблійні тексти для дослідження:

Пл. Єрем. 3:22, 23; 2 Тим. 3:15–17; Івана 17:17;
Ефес. 1:13; Псал. 119:11; 1 Кор. 2:14.

Пам'ятний вірш:

«Адже Слово Боже — живе й діяльне, гостріше від усякого двосічного меча: воно проникає аж до поділу душі й духу, суглобів і мозку кісток, судить думки й наміри серця» (Євр. 4:12).

Біблія. Безперечно, ви маєте один примірник цієї книги або, можливо, декілька.

Упродовж історії цю дорогоцінну книгу таємно переписували, перевозили контрабандою, бо вона була заборонена. Це найбільш публікована й перекладена книга у світі, а також одна з найстародавніх. Багато людей загинуло заради збереження Біблії.

А яке місце Біблія займає у вашому житті? Чи читаєте ви її, чи вона лежить біля вашого ліжка, а може, стоїть у книжковій шафі, припадаючи пилом? Можливо, ви занадто зайняті, аби знайти час для дослідження Слова Божого, або надто втомлені, щоб розгорнути її сторінки?

Боже Слово живе й сильне, і Господь закликає вас дозволити Йому через це Слово промовляти до вашого серця, підбадьорювати, навчати, змінювати, вести вас, дарувати вам надію.

Біблія — це не просто академічна книга або збірка давніх історій. Це прекрасна достовірна розповідь про Творця Всесвіту, Котрий прагне наблизити нас до Себе. Якщо ви бажаєте зростати у взаєминах з Богом, найкраще, що можете зробити, — щодня проводити з Ним час у молитві, читати Його натхненне Слово та дотримуватися Його настанов.

Неділя, 19 квітня

НАЙПОТУЖНІША ЗБРОЯ

Перш ніж ми розглянемо, чому Біблія така цінна та як заглибитися в її вивчення, ми повинні зрозуміти ось що: одна з найважливіших цілей сатани щодо нас — перешкодити нам проводити час із Богом через Його Слово. Тримати людей якнайдалі від Біблії з огляду на бізнес, байдужість, утому, сумніви — це диявольська стратегія номер один. Він знає: коли ми спілкуємося з Господом через Його Слово, це відроджує наше життя й живить наші душі, тому ворог зробить усе, щоб запобігти цьому!

Божа вісниця пояснює: «Сатана використовує будь-яку хитрість, щоб перешкодити людям знайомитися з Біблією, бо її ясні твердження викривають його обман» (Е. Уайт. Велика боротьба. С. 593). Диявол знає, що могутнє Боже Слово робить його безсилим. Він також усвідомлює, що молитва й вивчення Біблії — найпотужніша зброя, яку людство може використати проти нього (див. Ефес. 6:17, 18; Євр. 4:12), тому робить усе можливе, щоб перешкодити нам досліджувати Святе Письмо й молитися. Сатана добре знає: Божі слова мають силу, і Господнім словом не тільки створений наш світ (див. Псал. 33:6), але Своїм словом Спаситель може воскрешати мертвих (див. Івана 11:41–44) і давати людям силу для перемоги (див. Матв. 4:1–11).

Віддаляючи Божий народ від Біблії, лукавий впливає на наші стосунки не тільки з Богом, але й з іншими людьми. Наш шлюб стає напруженим, ми кричимо на своїх дітей, нам не вистачає терпіння з друзями й колегами. Життя здається перенасиченим, ми відчуваємо стрес і тягар, не бачачи виходу. І, на жаль, ми не часто робимо паузу для осмислення того, що відбувається. Ми можемо вважати, що близь-

кі до Бога, але насправді, коли минають дні й тижні, а ми так і не розгорнули Боже Слово, тоді з кожним днем дедалі більше слабнемо.

Прочитайте тексти Пл. Єрем. 3:22, 23. Вони свідчать: Господь дивовижно постійний! Він незмінно милосердний до нас навіть тоді, коли ми непослідовні і в наших стосунках із Ним бувають злети й падіння. Які уроки щодо нашого спілкування з Богом ми можемо почерпнути з наведених віршів?

Як херувим-хоронитель, Люцифер до свого падіння (див. Єзек. 28:14–17, переклад І. Огієнка) чув Божі слова і знав їхню неймовірну силу. А тепер він ненавидить їх, тому зрозуміло, чому наш розум притупляється, а серця розчаровуються, коли ми не хочемо чути Божі слова та втілювати їх у своє повсякденне життя.

Чи послідовні ви у своєму релігійному житті? Якщо ні, то що можете зробити задля виправлення ситуації?

Понеділок, 20 квітня

АВТОРИТЕТ ПИСАННЯ

Авторитет і функції Біблії чітко визначені на її сторінках. Прочитайте і випишіть уривок 2 Тим. 3:15–17. Зверніть увагу на те, що ці тексти повідомляють про функції Біблії.

Коли справа доходить до особистого вивчення Біблії, ми повинні бути обережними та не очікувати, що Слово Боже слугуватиме нашим цілям і перспективам, які не завжди збігаються з Божою волею. Наприклад, нам не варто використовувати метод: «Заплющити очі і вказати на текст», бо це не той спосіб, яким Бог хоче спілкуватися з нами через Своє Слово. Господь не маріонетка на мотузочці, яка чекає, щоб задовольнити наші потреби й волю. Його шляхи і думки незбагненно вищі за наші (див. Ісаї 55:9), тому ми ніколи не повинні намагатися контролювати Його слова, які Він промовляє до нас. Для нас також

недопустимо вибирати лише ті частини Писання, які нам зручні. Натомість ми маємо сприймати Біблію як єдине ціле, а не читати легкі знайомі уривки, пропускаючи складні й суперечливі місця. Якщо ми справді хочемо чути голос Бога в нашому житті, то повинні сприймати Його Слово як єдине ціле. Нам необхідно використовувати правильні методи під час вивчення Біблії, віруючи, що Господь відкриє нам істину.

Крім того, Сам Ісус навчає: «Любитимеш Господа Бога свого всім своїм серцем, і всією своєю душею, і всією своєю думкою!» (Матв. 22:37). Тобто Бог не закликає нас ігнорувати свій розум, навпаки, Він хоче інформувати нас про безмежні можливості пізнання й розуміння, які відкриваються через Його Слово. Біблія містить багато історій про те, як Господь спілкувався з людьми, розмовляв з ними, наприклад, з Енохом, Авраамом, Мойсеєм, Йовом та іншими. Ісус Христос також постійно бесідував з різними людьми. Господь не оминає людський розум, натомість запрошує нас підпорядковувати його Божому Слово, коли ми йдемо шляхом спасінням.

Однак людський розум усе ще залишається обмеженим, схильним до помилок та обману. Людина може віддалитися від Бога та спробувати вирішити все самостійно, поставивши власне «Я» на рівні або навіть вище за Бога. Вона може підходити до Писання із зарозумілим, критичним духом, вважаючи, що все це вже чула раніше і в Біблії немає нічого нового. Якщо ми відчуваємо себе важливими, упевненими, самодостатніми; якщо переконані, що нічого не потребуємо, то нехтуємо нашими взаєминами з Богом та покладаємося на власні обмежені знання й хибні міркування.

Вівторок, 21 квітня

БІБЛІЙНА ІСТИНА

У 1960-х роках серед деяких ліберальних богословів переважала тенденція викреслити Бога з богослов'я. На обкладинці журналу *Time* 2017 року з'явилася стаття під заголовком «Чи істина мертва?». Стаття цікава тим, що фактично ілюструє позицію нашого суспільства сьогодні. Сама ідея «істини» занепадає до такої міри, що ніхто вже не знає, що таке істина. Згідно з популярною культурою постмодернізму, не існує мірила, фундаменту, який залишається незмінним, витримав випробування часом і на який можна покластися. На

противагу цьому Ісус сказав: «Я є правда» (Івана 14:6). Боже Слово свідчить про Нього як про повноту істини.

Двічі уважно прочитайте наведені нижче тексти. Яку вістку вони містять?

Івана 17:17 _____

Прип. 30:5, 6 _____

Псал. 12:7 _____

Біблія проголошує: основна істина — Сам Ісус — не змінюється (Євр. 13:8). Коли ми досліджуємо Боже Слово, наше розуміння Господа і Його істини зростатиме. «Існують копальні істини, які ще належить відкрити ревному шукачеві» (Е. Уайт. Свідчення для Церкви. Т. 5. С. 704). Говорячи про істину, Еллен Уайт завжди мала на увазі істину, дану Богом через Його Слово. Ми можемо шукати додаткове світло в Біблії, бо вона ніколи не суперечить істинам минулого, а навпаки, спирається на них.

Прочитайте тексти 1 Сол. 2:13; Псал. 33:4, 5; Ефес. 1:13. Яка вістка міститься в цих текстах? _____

Біблія і тільки Біблія — основне джерело істини. Усі інші джерела необхідно випробовувати й перевіряти Словом Божим. Навіть те, що ми вважаємо розумним, також слід перевіряти Писанням.

Дехто стверджує, що істини не існує. Але такі люди претендують на те, що це їхнє твердження само є істиною, отже в такий спосіб вони самі собі суперечать.

Середа, 22 квітня

БІБЛІЙНІ ТВЕРДЖЕННЯ

Що могло б змінитися у вашій сім'ї, якби ви зверталися до Біблії, коли стикалися з необхідністю прийняти важливе рішення, із проблемою в стосунках або викликом? Що могло б змінитися на вашому робочому місці або в церкві, якби слова Біблії справді стали лінзою, через яку люди дивляться на світ і вирішують жити згідно з ними?

Автори Біблії знали, наскільки цінні біблійні слова. Жодна інша книга не може промовляти до вашого серця так, як Святе Письмо. Слова можуть бути записані на сторінках вашої Біблії, але як ви можете зберегти їх у своєму серці?

Яку пораду дає Давид у тексті Псал. 119:11 та як ви можете дотримуватися цієї поради? (Див. також Євр. 4:12).

Одне з дивовижних тверджень про Біблію ми знаходимо в самій Біблії, у тексті Євр. 4:12. Двосічний меч — потужна гостра зброя, але Слово Боже може здійснити для людської душі те, що не під силу людській зброї. Апостол Павло наголошує: Біблія завжди жива й діяльна. Можливо, ви дивувалися, як таке може бути, адже вона була написана тисячі років тому! Однак Сам Ісус виголосив: «Слова, які Я вам сказав, є дух і життя» (Івана 6:63). Якщо ваше серце розбите і життя розпадається на частини, Господь може промовити Свої слова до вашого серця та змінити все навкруг. У Старому Завіті також неодноразово наголошено, що Божі слова не застійні чи пасивні, а дуже активні й діяльні (див. Ісаї 55:11). Коли Давид роздумував про вплив Божих слів на його життя, він написав: «Твоє слово мене оживляє і потішає в моїй недолі» (Псал. 119:50).

Можливо, ви колись у своєму житті відчували сильний голод, або постили чи були на дієті. Чи не відчули ви, що після такого голодування їжа особливо смакує? У духовному сенсі Біблія — це їжа для наших душ.

Якщо ваша душа порожня й голодна, розгорніть живе Слово. Прочитайте тексти Єрем. 15:16; 1 Петра 2:2; Матв. 4:4. Божі слова — це смачна й корисна пожива для розуму та серця; коли ми читаємо їх, вони зміцнюють, оживляють, підтримують нас, як Господь і пообіцяв.

Звістка, записана в Божому Слові, тобто Біблії, походить від Самого Бога. Він послав її спеціально для нас і для кожної людини, яка шукає Його. Якщо ми читаємо її із молитвою й відкритим серцем, вона не буде для нас марною.

Скільки часу ви щодня приділяєте вивченню Біблії, і як саме це робите? Що можете зробити, щоб цей час став максимально духовно корисним?

СТАН СЕРЦЯ

Прочитайте текст Йова 22:22. Наша здатність отримувати настанови з Божого Слова значною мірою залежить від стану нашого серця під час читання Слова. Як текст 1 Кор. 2:14 пояснює цю ситуацію? _____

Мати духовну розсудливість — значить володіти духовними проникливістю й розумінням. Отже, під час читання Біблії духовно відкрита людина зробить зовсім інші висновки, ніж духовно закрита. Хто вважає Біблію неавторитетною, той не шукатиме істину на її сторінках.

Прочитайте текст 1 Сол. 2:13. Як апостол Павло пояснює, чому наше ставлення до Біблії є дуже важливим для нашого зростання у взаєминах з Господом? _____

Боже Слово діє в нас, якщо ми віримо. Коли ми розгортаємо Біблію та віримо, що Господь бажає розмовляти з нами через неї, Він справді говоритиме з нами й діятиме в нашому житті. Однак дуже багато залежить від наших очікувань та віри. Добра новина полягає ось у чому: якщо наша віра мізерна, навіть якщо крихітна, як гірчичне зернятко (див. Луки 17:6), Спаситель може допомогти їй зрости (див. Марка 9:24).

Одна з головних цілей Біблії — донести до нас правду про стан наших стосунків з Богом та способи їх зміцнення. Якщо ваше серце відкрите для Святого Духа, якщо ви звертаєтеся до Слова зі смиренням, то після його прочитання завжди будете змінюватися, хоч не завжди це можна відразу помітити, оскільки такі зміни і зростання відбуваються поступово. Але якщо ми живемо в байдужості й гріху та не бажаємо змінюватися, читання Біблії не принесе нам багато користі. Святий Дух спонукає нас наблизитися до Ісуса Христа. Чи хочемо ми наблизитися? Якщо так, то станемо «мудрими для спасіння» (2 Тим. 3:15) і побачимо те, про що навіть не здогадувалися.

Який стан мого серця й розуму, коли я досліджую Біблію? Чи я просто намагаюся виправдати свої думки й поняття Словом Божим, чи приходжу з відкритим розумом і серцем, готовий з дитячою вірою почути Божу вістку для мене? Чому відповідь на це запитання дуже важлива?

П'ятниця, 24 квітня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Як би ви оцінили слова, котрі вживали впродовж останніх 24 годин? Якими вони були: сповненими любові, добрими, радісними, підбадьорливими, смиренними чи недобррозичливими, злостивими, тривожними, осудливими, розпачливими? Ісус сказав: «Чим переповнене серце, те промовляють уста» (Матв. 12:34). Якщо в нашому серці корениться зло, воно виходить назовні в лихих словах.

Ми всі часом відчуваємо розчарування, утому чи стрес, і тоді з наших уст можуть виходити слова, про які ми згодом шкодуємо. І навпаки, якщо наше серце переповнене любов'ю до когось, вона виливається через наші слова.

Святе Письмо повідомляє, що наміри Господа щодо нас завжди добрі, приємні й досконалі. Як радісно усвідомлювати, що ці наміри переповнюють Його серце і записані в Біблії. Упродовж усієї історії ці Божі слова володіли й володіють неймовірною силою.

«Одна річ — ставитися до Біблії як до книги, що містить хороше моральне повчання, до котрого можна прислухатися, доки воно узгоджується з духом часу і нашим становищем у світі; і зовсім інша річ — вважати її тим, чим вона насправді є, — Словом живого Бога, Словом, яке є нашим життям, Словом, яке має визначати наші дії, слова й думки. Розцінювати Слово Боже як щось менше за це — значить відкидати його. А таке відкинення людьми, котрі сповідують віру в нього, є основною причиною скептицизму та невір'я серед молоді» (Е. Уайт. Виховання та освіта. С. 260).

Запитання для обговорення:

1. Які ви маєте логічні й раціональні підстави для своєї віри? Можливо, їх значно більше, ніж ви вважаєте?

2. Як ви можете переконатися, що вивчення Біблії й молитва — основа ваших стосунків з Богом? Чи можна спілкуватися з Богом без молитви й вивчення Біблії?
3. Якби хтось хотів поглибити свої взаємовідносини з Богом, яку книгу Біблії ви порадили б йому прочитати насамперед?
4. Як практично можна жити кожним словом, що виходить з уст Господніх (див. Втор. 8:3)? Як це може відбуватися у вашому житті?
5. Що наступні тексти повідомляють про Боже Слово? Євр. 11:3; Псал. 33:6; Матв. 11:4, 5; 1 Сол. 4:16; Ефес. 6:17; Якова 1:21.

Підсумок: Біблія жива й діяльна, і її читання є основою для розвитку наших стосунків з Богом. Через Святе Письмо Господь не тільки відкриває нам Свій чудовий характер та взаємодію з людством упродовж усієї історії Землі, але й промовляє до кожного з нас сьогодні, коли ми в покорі досліджуємо її.

ЧАСТИНА I: ОГЛЯД**Основні тексти:****2 Тим. 3:15–17; Івана 17:17; Ефес. 1:13; Псал. 119:11; 1 Кор. 2:14**

Головна функція Божого Слова — жити нас духовно, підтримуючи наше життя. Ізраїльтяни засвоїли цей важливий духовний урок, коли зазнали фізичного голоду в пустелі. Мойсей, пояснюючи чудо з манною, підкреслив саме цю істину: «Аби ти зрозумів, що не лише хлібом живе людина, але і всім тим, що виходить з Господніх уст, людина живе» (Втор. 8:3). Ісус, знесилений від голоду в пустелі, відповів дияволу саме цими словами (Матв. 4:4). Ця сама думка записана в Посланні Петра, котрий порівнює Боже Слово з молоком для немовлят, необхідним для їхнього зростання: «Щоб на ньому ви зросли для спасіння» (1 Петра 2:2; пор. Євр. 5:13).

Ці біблійні приклади вказують на одну важливу умову, необхідну для духовного живлення Божим Словом: ми маємо приходити до нього з усвідомленням власної потреби, голодними і спраглими. Інакше не оцінимо життєву необхідність духовної поживи. Ми не зможемо насолоджуватися нею й отримувати від неї користь.

У цьому дослідженні ми спробуємо дати відповідь на два надзвичайно важливих запитання щодо духовної поживи: (1) Чому та (2) як процес живлення Словом Божим підтримує нас у духовному житті? Основою для нашого вивчення стане уривок 2 Тим. 3:14–17. Шукаючи відповіді на перше запитання: «Чому?», ми розглянемо особливості Святого Писання, які роблять його таким потужним і перетворювальним. Міркуючи над другим запитанням: «Як?», ми відкриємо такі методи читання Святого Письма, які дозволять чуду живлення Божим Словом відбуватися і в житті кожного з нас.

ЧАСТИНА II: КОМЕНТАР**Чому Писання?**

Чому Святе Письмо має силу підтримувати життя? Павло пропонує дві відповіді на це запитання. Перша стосується високої оцінки Святого Письма самим Павлом, а також природи, або священного

характеру, Писання. Друга відповідь стосується дії Писання, тобто його перетворювальної сили в житті читача, тобто Тимофія (див. 2 Тим. 3:15), якого Павло також називає «людиною Божою» (1 Тим. 6:11).

1. Особливість Святого Писання

Книги Писання, що увійшли до складу Біблії, спершу здебільшого позначалися як «святі». Використане Павлом словосполучення «Святе Писання» (грецькою *giera grámmata*) зустрічається в Новому Завіті лише тут. Це словосполучення віддзеркалює технічний термін Тора шебіхтав — «писаний закон», який у юдаїзмі позначав натхнені Богом тексти, на відміну від *Тора ше бе-аль пе* — «усного закону», який не вважали богонатхненним. Саме це має на увазі Павло, коли говорить про Писання (яке сьогодні ми називаємо Старим Завітом), хоча згодом деякі християни почали використовувати цю назву зневажливо, натякаючи на його нижчий або навіть сумнівний рівень богонатхнення.

Для Павла так званий Старий Завіт був єдиним Святим Писанням. На той час ще не існувало зібраних канонічних книг Нового Завіту, отже, вони не могли бути частиною навчання, яке отримував Тимофій. Ці тексти називають «святими» тому, що їх вважають *теобнеустос* — «натхненими Богом», буквально: «Богом вдихнутими» (пасивна форма дієслова, яка вказує: діюча Особа — Бог). Це саме дієслово використане для опису процесу створення людини: «І вдихнув [Бог] у її ніздрі дихання життя» (Бут. 2:7).

Так високо оцінивши Писання, Павло підкреслює не лише його вплив на людину, але й те, як ми маємо наближатися до Божого Слова.

2. Вплив Святого Письма. Паралель між богонатхненністю Святого Письма та процесом створення людини не випадкова. Вона має показати, що Боже Слово — це життя. Воно приносить життя людині, котра його сприймає, подібно до того, як Адам отримав життя від свого Творця. Апостол Павло зазначає, що Святе Писання «може тебе зробити мудрим» (2 Тим. 3:15). При цьому він не має на увазі якийсь механічний процес, наче читач Писання відразу й у чудовий спосіб здобуває мудрість. Павло наголошує: така мудрість приходить через віру в Ісуса Христа. У наступному тексті він пояснює, що Святе Писання виконує в житті віруючого чотири конкретні функції.

- Перша функція — «навчання». Писання спрямовує нас на правильний шлях у пошуках та пізнанні правди.

- Друга функція — «докір». Слово Боже відкриває нам наші помилки як у вченні, так і в поведінці.
- Третя функція — «виправлення». Недостатньо лише усвідомити власні помилки; ми також маємо зрозуміти, як змінити напрямок і знайти правильний шлях.
- Четверта функція — «виховання в праведності». Святий Дух через Писання веде нас до покаяння й послуху. Павло підсумовує: мета Слова Божого — формування цілісної особистості. Завершуючи, апостол закликає нас до дії. Отже, Писання забезпечує нас усім необхідним для «всякого доброго діла» (2 Тим. 3:17), готуючи до служіння.

Підхід до Святого Писання

Як Писання здійснює такі дивовижні перетворення в нас, провадячи до життя в праведності з усіма її «добрими ділами»? Щоб відповісти на це запитання, можна виділити чотири принципи, які впливають із настанов апостола Павла до Тимофія.

1. Усе Писання

Перший та основний принцип нашого підходу до біблійного тексту полягає в усвідомленні того, що «усе Писання богонатхненне» (2 Тим. 3:16). Цей принцип означає, що ми маємо розглядати все Святе Писання у своїх дослідженнях і пошуках Божого об'явлення. Заклик Павла заохочує нас читати Біблію з довірою, що його святі тексти скеровуватимуть нас у пошуках Божественної істини та практичних порад для повсякденного життя. Жодну книгу Біблії чи її окремих уривок не можна підносити над іншими. Усе Писання заслуговує на однакову увагу й пошану. Тут Павло вказує на підхід, який у сучасному біблієзнавстві отримав назву «канонічний підхід». Тобто окремих біблійних текстів слід аналізувати у світлі інших уривків, які можуть на нього натякати або перегукуватися з ним (цей принцип також відомий як інтертекстуальність).

2. Навчатися й пізнавати

Апостол Павло високо цінує зусилля, спрямовані на навчання й пізнання (2 Тим. 3:14, 15). Саме тому незнання Святого Писання або поверхове читання Біблії може мати серйозні наслідки не лише для нашого теперішнього життя, а й для вічного спасіння. У цьому контексті заклик Павла до вивчення й пізнання передбачає, що ми маємо глибоко досліджувати текст Біблії. Еллен Уайт нагадує: «Переоцінити важливість цього [глибокого пізнання Святого Писання] майже не-

можливо. “Богонатхненне”, здатне “зробити мудрим для спасіння”, “щоби Божа людина була досконала, на всяке добре діло готова”, — ця Книга книг має найвище право на наше шанобливе ставлення. Ми не повинні задовольнятися поверховим знанням, натомість маємо прагнути пізнати повне значення слів істини та наповнюватися духом святих одкровень» (*Advent Review and Sabbath Herald*. 9 жовтня 1883 р.).

3. Вірність

Заклик Павла до Тимофія: «Ти ж тримайся того, чого навчився» (2 Тим. 3:14) перегукується зі словами Ісуса: «Якщо ви будете перебувати в Моєму слові» (Івана 8:31). В обох віршах використано те саме грецьке дієслово *мéно* — «перебувати», «залишатися». Нерегулярного читання Біблії недостатньо — її слід постійно переглядати й оновлювати в серці. Існує давнє єврейське прислів'я: «Хто вивчив урок, але не повторює його, той подібний до хлібороба, котрий сіє, проте не жне».

Для Тимофія — як і для багатьох християн — таке навчання було не одноразовою подією: воно почалося ще «змолоду» (2 Тим. 3:15) і тривало все життя. Заклик Павла до постійного перебування в Божому Слові означає не просто інтелектуальне згадування абстрактних істин чи доктрин. Це не тимчасовий емоційний сплеск. Павло закликає Тимофія залишатися в Слові — жити ним, дотримуватись його та щодня впроваджувати його у своє життя.

На цю ж думку наштовхує й апостол Яків, коли говорить про нерозривний зв'язок між вірою та ділами (Якова 2:14–26).

4. Вплив учителів

Ми не можемо самотужки досягнути Божественну істину. Біблія навчає, що істина дарована через об'явлення, але для пізнання істини нам також необхідне свідчення людей, які прийняли це об'явлення як істинне. Саме тому нам потрібні вчителі. Від самого початку історії Ізраїля Бог закликав Свій народ навчати дітей (Втор. 6:7). Павло наголошує на цьому принципі, коли закликає Тимофія пам'ятати, «від кого ти навчився» (2 Тим. 3:14).

Апостол має на увазі передусім матір Тимофія Євнікію, бабусю Лоїду, а також себе, як одного з «багатьох свідків» християнської спільноти (2 Тим. 2:2). Отже, звернення Павла стосується не лише учнів чи дітей, які зобов'язані своїм батькам і наставникам, а й самих батьків та вчителів, котрі несуть відповідальність перед Богом і людьми за передачу того, що самі пізнали.

ЧАСТИНА III: ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ

Порада для вчителя: Як успішно застосовувати Святе Писання в нашому житті? Наступні завдання покликані допомогти нам у цьому. Запропонуйте одному з учасників прочитати матеріал, поданий нижче в розділі «Для роздумів». Потім запропонуйте членам класу обрати одне або кілька завдань, виконати їх упродовж тижня, а наступної суботи поділитися своїми враженнями. Попросіть учасників конкретно розповісти, як виконане завдання допомогло їм краще зрозуміти Писання й поглибити взаємини з Господом.

Для роздумів: Існує небезпека хибного розуміння застосування Святого Письма в особистому житті. Застосовувати Писання не означає пристосовувати Боже Слово до власних уподобань чи перекручувати його на свою користь. Навпаки — справжнє застосування Біблії означає погодження нашого життя з її вченням.

Завдання 1: Щоденні роздуми

Упродовж тижня (або й довше) щоранку використовуйте короткий уривок з Біблії (один текст або невеликий фрагмент) для особистих роздумів. Поглиблено досліджуйте, що означає цей уривок у його контексті. Підходьте творчо. Шукайте нові відтінки змісту, нові уроки й натхнення щоразу, коли звертаєтеся до цих слів.

Завдання 2: Вивчайте тексти напам'ять

Щомісяця обирайте один біблійний текст із тих, над якими роздумували, та щоранку повторюйте його, аж доки не запам'ятаєте.

Завдання 3: Навчайте інших

Найкращий спосіб засвоїти матеріал — це поділитися ним. Розповідайте свій дружині/чоловікові або другові про те, що ви відкрили і зрозуміли під час вивчення Писання. Знайдіть людину, з якою можете ділитися новими знаннями, думками й духовними відкриттями зі Слова Божого.

Завдання 4: Послух

Недостатньо знати біблійний текст напам'ять. Найголовніше — спілкуватися з його Автором, жити згідно з Його Словом та підкорятися Його настановам. Як сказав Ісус: «Якщо це знаєте, то ви блаженні, коли це виконуете» (Івана 13:17). Читаючи й вивчаючи Слово, просіть Святого Духа дати вам мудрість, щоб зрозуміти, як практично застосувати істини Писання у своєму щоденному житті.